

Begrebet Middelalder

(1860)

Ophavssituation:

Jacob Burckhard: "Renæssancens kultur i Italien". (1860). IN: Sanne Knudsen & Kim Danielsen: "Middelalderen – Historie, religion, litteratur og kunst". (2011). Forlaget Systeme.

Kildeintroduktion:

Jacob Burckhardt (1818-1897) var en schweizisk kunst- og kulturhistoriker, som var stærkt fascineret af Renæssancens kunst og kultur, som han beskrev og behandlede i flere værker, heriblandt den berømte bog: "Renæssancens kultur i Italien", fra 1860.

Burckhardt havde læst og studeret kunsthistorie på Humboldt-universitetet i Berlin, Tyskland, og efterfølgende blev han i 1858 professor i historie på universitetet i Basel, Schweiz.

Jacob Burckhard: Om Middelalderen.

I Middelalderen lå begge sider af bevidstheden – den, som er vendt mod verden, og den, som var vendt mod menneskets eget indre – ligesom drømmende eller halvvågne under det fælles slør.

Sløret var sammenvævet af tro, barnlig skyhed og indbildninger; set igennem det viste verden og historien sig i et sælsomt farvet skær, men menneske var sig kun bevidst om race, folk, parti, korporation, familie eller en anden sådan form af det almene.

Italien er det første land, hvor dette slør henvejres; her vågner en objektiv betragtning og behandling af staten, og alle denne verdens ting overhoved; men jævnsides hermed rejser sig med fuld magt det subjektive; mennesket bliver åndeligt individ og erkender sig selv som sådant.

Således havde Grækerne engang stillet sig som racemennesker i modsætning til barbarerne, og ligeså den individuelle araber til de andre asiater. Det vil ikke være vanskeligt at påvise, at de politiske forhold har haft den stærkeste andel heri.

Allerede langt tidligere viste der sig på enkelte steder en udvikling af den selvstændige personlighed, som ikke findes eller giver sig til kende i det samtidige Norden, (...). Men mod slutningen af det 13. århundrede begynder Italien at vrimle med personligheder; den tvang, som har ligget snærende om individualismen er her fuldstændigt brudt; uhindret særtegner tusinde enkelte ansigter sig (...).

Med fuld helhed og bestemthed træder den ind i historien; Italien kender i det 14. århundrede overhoved kun lidt til falsk beskedenhed og hyklery; intet menneske er bange for at vække opmærksomhed, være og synes anderledes end de er.

